

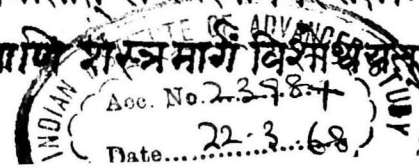
Saka, Ram
Maha Shivratri Katha; 1938, Samvat - 1940

(Handwritten)

23984.

श्रीगणेशाय नमः अथ महाशिवरात्रिकथा प्रारभ्यते श्रीउमामेहेश्वराभ्यां नमः

श्रीसूत उवाच ॥ कैलास शिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ॥ पंचवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललोचन-
म् ॥ पार्वती परिपप्रच्छ विनयावन्ता स्थिता ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ श्रुतास्त्वयोक्ता देवेशव्रतानां निर्णयाः शुभाः ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भ्रान्ताऽहं च पुनः
पुनः ॥ ३ ॥ तस्माद्ददस्व मे देव ह्येकं निःसंशयं व्रतम् ॥ व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ श्रुणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्त-
मं व्रतम् ॥ यन्न कस्य चिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकम् ॥ ५ ॥ माघ मासे कृष्णपक्षे अमायुक्ता चतुर्दशी ॥ शिवरात्रिस्तु साज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमोत्तमा ॥ ६ ॥
शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतानामुत्तमं व्रतम् ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वाऽपि कृत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ कश्चिदासीत्पुरा देवि निषादो जीवघातकः ॥ बध्द गौ-
धांगुलिनाणः सदैव मृगयारतः ॥ ८ ॥ सीमान्ते स सदा तिष्ठन्कुटम्बपरिपालकः ॥ एवंविधो निषादोसौ चतुर्दश्यां दिने शुभे ॥ ९ ॥ गृहीत्वा च धनुः पाणौ
दक्षिणे शरमुक्तमम् ॥ निर्गतः सवनं घोरं आमिषेलुब्धमानसः ॥ १० ॥ वनं च पर्वतान् सर्वान् भ्रामित्वा गिरिकन्दराः ॥ संप्राप्तं तेन नो किञ्चिन्मृगसूक-
रतिन्तिरम् ॥ ११ ॥ निराशो लुब्धको यावत्तावदस्तंगतो रविः ॥ चिन्तयित्वा जलोपान्ते जागरं जीवघातकं नम् ॥ १२ ॥ रात्रवपिकरिष्यामि येन मे जीवनं भवेत्
॥ गतो सौ जलसोनिध्यं तत्तीरे जालिमध्यगः ॥ १३ ॥ बिल्वदृक्षो महानासीत् स शारवो विस्तुरान्वितः ॥ जालिमध्ये महालिंगं तिष्ठत्येकमनादिकं
॥ १४ ॥ आरुरोह च बिल्वान्तं तथा चान्तशरासनः ॥ त्रोटित्वा बिल्वं पत्राणि शस्त्रमार्गं विशिष्य द्रुतः ॥ १५ ॥ पतितानि ततस्तानि देवल्लिंगस्य मूर्धनि ॥

ततो जलार्थमायाता हरिणी गर्भसंयुता ॥१६॥ कृतंचवाणसंधानं तैर्लोक्येण चेतसा ॥ एतस्मिन्तरे दृष्टो हरिण्या लुब्धकस्तदा ॥१७॥ दृष्ट्वा तु तस्य संधानं यम
दंष्ट्रा समप्रभम् ॥ सा मृगी दिव्यवाचा लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥१८॥ मृग्युवाच ॥ स्थिरो भव महाव्याध सर्वजीव निहंतन ॥ कथं स्व महाबाहो किमर्थं मां ह-
निष्यसि ॥१९॥ लुब्धक उवाच ॥ समातृकं कुटुम्बं मे क्षुधया पीडयते भृशं ॥ धनं वै मद्गृहे नास्ति तेन त्वां हन्मि शोभते ॥२०॥ मृग्युवाच ॥ शृणु त्वं लुब्धक
श्रेष्ठ कथयामि तवाखिलं ॥ गर्भक्रान्ता विशेषेण अवध्या चेति निश्चितम् ॥२१॥ कुटुम्बस्य च ते नूनं भोजनं न भविष्यति गर्भं त्यक्त्वा पुनः प्रातर्बालान्से-
दिश्य वन्धुषु ॥२२॥ शपथैरागमिष्यामि संदिश्य च सर्वो जनं ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा व्याधो विस्मयमागतः ॥२३॥ क्षणमेकं तथा स्थित्वा व्याधो वचनमब्रवी-
त् ॥ व्याध उवाच ॥ शपथैश्च व्रज त्वं हि यथा मे प्रत्ययो भवेत् ॥२४॥ मृग्युवाच ॥ द्विजो भूत्वा तु यो व्याधवेदभ्रष्टो भिजायते ॥ तेन पापेन लिप्यामि य-
दि नायामि ते गृहं ॥२५॥ मृतशैल्या प्रतिग्राही मातापित्रोरपोषकः ॥ देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं हरेस्तु यः ॥ तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥२६॥ रा-
जं दातुं प्रसक्तस्य यो तरायकरो नरः ॥ एकाकी मिष्टमश्नाति भार्यापुत्रविवर्जितः ॥ तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥२७॥ मृगीवाक्यं ततः श्रुत्वा लु-
ब्धको हृष्टमानसः ॥ स हृत्यवाणं संधानान्मुमोच हरिणीं तदा ॥२८॥ द्वितीये प्रहरे प्राप्ते अर्धरात्रे गते सति ॥ तस्मिन्नेव क्षणे देवि परा प्राप्ता मृगी तदा
॥२९॥ संनस्ता भयसंविष्टा पतिमन्वेषती मुहुः ॥ जालमध्ये स्थितेनाथ दृष्टा सा लुब्धकेन तु ॥३०॥ तस्यावधार्यं तेनाशु वाणो धनुषि संधितः ॥ निरीक्ष्य लु-

अधको यावत्सस्यां व्याणं प्रमुंचति ॥ ३१ ॥ तावन्मृग्यास संदिष्टो दृष्ट्वा तं विवह्ला भवत् ॥ एवं सुदुःखा हरिणो लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ धनुर्धरेर महाव्याध सर्वे
 जीव निवृत्तना ॥ देहि मे वचनं सौम्यं पश्चात्वं मां निपातय ॥ ३३ ॥ तेजोबलं यथा सर्वं निर्देग्धं विरहाग्निना ॥ अहं प्राणैर्वियुज्यामि भोजनं न भविष्यति ॥ ३४ ॥ अहं
 च दुर्बलानूनं मेद मांस विवर्जिता ॥ केवलं पाप भोक्ता हि मम प्राण वियोजकः ॥ ३५ ॥ विधाय चक्रुः शान्तिमागमिष्यामि ते न्तिकं ॥ तयोक्तं लुब्धकः सुखा किं करेमी
 ति चिंतय च ॥ ३६ ॥ सचिंत्य लुब्धकः प्राह मृगीं शोकालुरां कृशां ॥ सत्येवदमहाभागे यथामे प्रत्ययो भवेत् ॥ ३७ ॥ चक्रे सत्यप्रतिज्ञा च व्याधस्योपे पुनः पुनः ॥ मुमुक्षु
 च ॥ क्षत्रियस्तुरणं श्रुत्वा संग्रामं यो न गच्छति ॥ ३८ ॥ परद्रव्यस्ता नित्यं परधर्मोपनिंदकाः ॥ तेन पापेन गृहं ॥ ३९ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु व्याधेन सापिमुक्ता मृगां ग
 ना ॥ जलं पीत्वा तु बहुशो संचचार यथा गता ॥ ४० ॥ पीडितो तीव्रशीलेन क्षुधया गृहचिंतया ॥ लुब्धकेनापि दृष्टोसौ हरिणो स्फुरितेक्षणः ॥ ४१ ॥ तं दृष्ट्वा व्याणमुद्यम्य जा
 कर्णं संतिवेशितं ॥ व्याणं मुंचति यावच्च लाव दृष्टो मृगेन हि ॥ ४२ ॥ कालरूपं तु तं दृष्ट्वा मृगश्चिंतितवान् भृशं ॥ निश्चये भविता मृत्युर्गोचरं संयतो गतः ॥ ४३ ॥
 भार्यो प्राणसमा मह्यं व्याधेन हि विनाशिता ॥ हाहा कालकृतं पापं भार्यो दुःखं समागतं ॥ ४४ ॥ इत्येवं चिंतयित्वा तु लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥ मृग उवाच ॥ मुयु
 त्वं लुब्धक श्रेष्ठ आमिषाहार भोजनं ^{॥ ४५ ॥} प्रभाते ते गृहं नूनं आगमिष्यामि निश्चितं ॥ भार्योऽकृतुमती मेद्यकामातीस्य धुना भृशं ॥ ४६ ॥ गृहे गत्वाथ भुक्त्वा

नामाष्टच्छन् स्वसुहृज्जनम् ॥ स्वेच्छया चागमिष्यामि गृहं ते नान्न संशयः ॥ ४७ ॥ मद्देह स्वगृहे नास्मिनेतुं शक्तः कथंचन ॥ लुब्धक उवाच ॥ असत्यं भाष-
से धूर्तं प्रतारयसि मां वृथा ॥ ४८ ॥ कृत्वा मृत्युस्थिरं यन्न तन्न गच्छति कोल्यधीः ॥ मृगत्वं शपथान् ब्रूहि विश्वासो मे न विद्यते ॥ ४९ ॥ यथा हि प्रेषयामित्वां स्वगृ-
हं प्रति कामुकः ॥ मृग उवाच ॥ भर्तारं वंचयते यास्त्री स्वामिनं चैव सेवकः ॥ ५० ॥ मित्रं वंचयते यस्तु गुरुद्रोहं करोति यः ॥ मातापिनोरभक्तो यो वेदब्र-
ह्मणनिन्दकः ॥ ५१ ॥ क्रियामुद्दिश्य याचेता कन्वा मूल्योपजीवकः ॥ एतेषां पापभोक्ताहं यदि नायामि ते गृहं ॥ ५२ ॥ भर्तारमर्थहानं च कुरूपं व्याधिपीडि-
तं ॥ यान् पूजयते नारी रूपयौवनगर्विता ॥ ५३ ॥ तस्याः पापेन क्लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥ तेन वाक्येन संतुष्टो व्याधो वै गत किल्बिषः ॥ ५४ ॥ संहृत्य
धनुषोबाणं मृगो मुक्तो गृहं प्रति ॥ गतो सौ तेन मार्गेण गतं येन मृगीव्ययं ॥ ५५ ॥ लुब्धकेन तदा तन्न जालिमध्ये स्थितेन हि ॥ अथोदिते सूर्ये विवे अका-
माज्जागरे कृते ॥ ५६ ॥ पापान्मुक्तो व्यसौ सद्यः शिवपूजाप्रसादतः ॥ यदादिशो निरीक्षेत निराशो भोजनं प्रति ॥ ५७ ॥ तावच्छे शुवृता चान्या मृगी तन्न समाग-
ता ॥ दृष्ट्वा मृगीं तदा व्याधो बाणो धनुषि संधितः ॥ ५८ ॥ यावन्मुंचत्यसौ बाणं तावदुक्तं तथा तदा ॥ माबाणं मुंच धर्मोत्सन् धर्मं पालय सुव्रत ॥ ५९ ॥ अहम-
वध्या सर्वेषामिति शास्त्रविनिश्चयः ॥ शयानं मिथुनासक्तं स्तन्यपं व्याधिपीडितं ॥ ६० ॥ न हंतव्यो मृगो राज्ञा मृगी च शिशुना वृता ॥ अथवा धर्ममुत्सृज्य

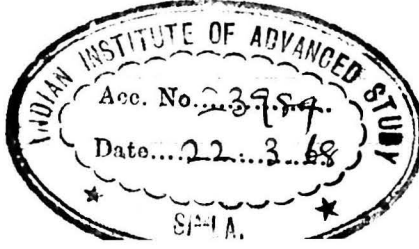
मां हनिष्यसि मानद ॥ ६१ ॥ बालकानि गृहे मुक्ता सरवीनांच निवेद्य वै ॥ शपथैरामिष्यामि व्याधश्रुणुवचो मम ॥ ६२ ॥ यास्वभर्तारमृतसृज्य पर पुंसिरसा सदा
 ॥ तरुः पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं ॥ ६३ ॥ व्याधेन तेन सा मुक्ता गता वै तिज मंदिरे व्याधोपि तच्छरं यक्त्वा प्रस्थितः स्वगृहं प्रति ६४ सर्वेषां
 वचनं ध्यायन मृगाणां सत्यवादिनां ॥ एतेषां व्यधको नित्यमहं यास्यामि कां गतिं ॥ ६५ ॥ रत्नाश्रमं चाशु संप्राप्त्या यत्र तद्धरिणी द्रुयं ॥ सर्वाः समेता एकत्र मरणे कृत
 निश्चयाः ॥ ६६ ॥ परस्परं प्रजल्प्यो लुब्धकस्य विचेष्टितं ॥ मृग उवाच ॥ मया तत्रैव गंतव्यं यत्र व्याधस्य मंदिरं ॥ ६७ ॥ सत्ये तु पालनीयं स्यात् सत्ये धर्मे प्रतिष्ठिताः
 ॥ एतच्छ्रुत्वा तु सा भार्या मृगे प्रति वचो ब्रवीत् ॥ ६८ ॥ वयमप्यागमिष्यामि स्वयासार्धं मृगे उत्तम ॥ अस्माकं मरणं श्लाघ्यं भर्तृसह सदा प्रभो ॥ ६९ ॥ एवं विकल्प
 ताः सर्वा मरणे कृत निश्चयाः ॥ खानं पानं परित्यज्य मैथुने भोगमेव च ॥ ७० ॥ अनाशन व्रतं गृह्य पृष्ट लगना ययुस्तदा ॥ भार्या पुनैः परिवृतो मृगस्तदेशमागत ॥
 ७१ ॥ क्षुधितो बालकैर्युक्तो लुब्धको यत्र तिष्ठति ॥ पालयन् सत्यवाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥ ७२ ॥ मृग उवाच ॥ हन मां प्रथमं व्याध पश्चादेतान् क्रमेण तु
 ॥ बालकानि ततः पश्चाद्भ्रान्त्यतामा विलंबय ॥ ७३ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं मृगेण परिभाषितम् ॥ आत्मानं निंदयित्वा तु लुब्धको वाक्यमब्रवीत् ॥ ७४ ॥ लुब्धक उ-
 वाच ॥ गच्छ गच्छ मृगश्रेष्ठ कुटुम्बेन समन्वितः ॥ त्वं गुरुर्मम धर्मेषु उपदेष्टा त्वमेव हि ॥ ७५ ॥ मया भग्नानि शस्त्राणि त्यक्तं मायादिकं बलं ॥ कस्य भायो सु-
 ताः कस्य कुटुंबं कस्य कीदृशं ॥ ७६ ॥ तैश्च स्वकर्म भुंजीत मृग गच्छ यथा सुखं ॥ एतस्मिन्तरे चैव देव दुंदुभयो नदत् ॥ ७७ ॥ आकाशात् पुष्पवृष्टिश्च पपात

शिवत्रि
३

सुमनोहरा ॥ देवदुताः समायाता विमानं गृह्यशोभनम् ॥ ७८ ॥ देवदुता ऊचुः ॥ अहो व्याध महासत्त्व सर्वे सत्त्वभयंकर ॥ विमानमिदमारुह्य संदेहः स्वर्गमाविश ॥ ७९ ॥
॥ मृगराज महासत्त्व भार्यो समन्वित ॥ भार्यो द्वि । तय संयुक्त नक्षत्र पदमाप्नु हि ॥ ८० ॥ एतच्छ्रुत्वा तत्सर्वं लुब्धकेन समन्वितः ॥ विमानं च समाकृ ह्य नक्षत्रपदमागतः ॥
८१ ॥ बालकवितथं चाग्रे तृतीया पृष्ठतो मृगी ॥ पृष्ठतस्तस्यैवै प्राप्ता मृगशीर्षस्य संनिधौ ॥ ८२ ॥ मृगनाम्ना तु नक्षत्रं दृश्यते द्यापिव्योमगे ॥ उपवासे करिष्येति जागरे
ण समन्वितम् ॥ ८३ ॥ यथोक्तं शास्त्र मार्गेण तेषां मोक्षो न संशयः ॥ शिवरात्रि समं नास्ति व्रतं पापभयापहं ॥ ८४ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नान्न संशयः ॥ ८५ ॥
इति श्रीशिवपुराणे शिवरात्रिव्रतकथा समाप्ता ॥ शुभं भूयात् ॥ श्रीशंकरः शरणम् ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

कथा

इदं संतोषाब्द रामोदरात्मज सखारामेण लिखितम् मि० फाल्गुन वद्य ४ बुधवार संवत् १९९६ शके १८६९ ता० २७ मार्च १९४०

३